

Η ΑΓΙΑ.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφαισιθέντος.

Τοῦ Κυρίου τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς θείοις διδάγμασι, πειθομένη Μαρκέλλα, καὶ ἀμέμπτως φυλάττουσα, τὴν βίαν πτοηθεῖσα τοῦ πατρὸς, ὡς Νύμφη ἀκήρατε Χριστοῦ, ἐν τοῖς ὄρεσιν ηὐλίζου, ἐν οἷς διώκων εὐρίσκει καὶ ἐκτείνει σε· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχὺν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

«Υπακούοντας στους νόμους του Κυρίου και στις θείες διδασκαλίες, Μαρκέλλα, και τηρώντας τες χωρίς καμία παρέκκλιση, φοβήθηκες τη βία του πατέρα σου. Ω αμόλυντη νύμφη του Χριστού, κατέφυγες στα βουνά, όπου εκείνος καταδιώκοντάς σε, σε βρήκε και σε θανάτωσε.

Δόξα σε Εκείνον (τον Θεό) που σου έδωσε τη δύναμη, δόξα σε Εκείνον που σε στεφάνωσε (με το στεφάνι του μαρτυρίου), δόξα σε Εκείνον που ενεργεί μέσω εσού και χαρίζει σε όλους θεραπείες.»

- **«Άκήρατε νύμφη»:** Σημαίνει την αγνή, την καθαρή, την άφθαρτη νύμφη του Χριστού.
- **«Ηύλίζου»:** Από το ρήμα *αυλίζομαι*, σημαίνει ότι έμενες, διανυκτέρευες ή βρήκες κατάλυμα στα όρη.
- **«Έκτείνει σε»:** Κυριολεκτικά «σε άπλωσε κάτω», δηλαδή σε θανάτωσε (αναφορά στον αποκεφαλισμό της).
- **«Ίάματα»:** Οι θεραπείες και τα θαύματα που αποδίδονται στην Αγία.